

พระ

11

อินทวาท

น.ตามาซัส ที่ 1

พระสันตะปาปา

สดด 103:1-2,3-4.

8-10

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านที่ 1

อสย 40:25-31

พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ ตรัสว่า

“ท่านจะเปรียบเรากับผู้ใด ใครเล่าเท่าเทียมเรา” จงแหงนหน้าขึ้นดูว่าผู้ใดเนรมิตสร้างดวงดาวเหล่านี้ พระองค์ผู้ทรงอำนาจและทรงพลังเข้มแข็ง ทรงนำดวงดาวทั้งหมดออกมาตามจำนวน ทรงเรียกชื่อดาวทุกดวง ซึ่งไม่ขาดไปแม้แต่ดวงเดียว ยาโคบเอ๋ย ทำไมท่านจึงพูดว่า อิสราเอลเอ๋ย ทำไมท่านจึงย่ำว่า “ทางเดินของข้าพเจ้าถูกซ่อนไว้จากองค์พระผู้เป็นเจ้า ลีทธิของข้าพเจ้าถูกพระเจ้าของข้าพเจ้ามองข้ามไป” ท่านไม่รู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นพระเจ้านิรันดร เป็นพระเจ้าผู้เนรมิตสร้างแผ่นดินจนถึงปลายสุด พระองค์มิได้ทรงอ่อนเปลี้ยหรือเหน็ดเหนื่อย พระดำริของพระองค์เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ พระองค์ประทานกำลังแก่ผู้อ่อนเปลี้ย ทรงเพิ่มเรี่ยวแรงแก่ผู้ไม่มีกำลัง แม้คนหนุ่มจะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย แม้ชายฉกรรจ์จะสะดุดและล้มลง แต่ผู้มีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับพลังใหม่ เขาจะกางปีกบินขึ้นเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย

พระวรสาร

มธ 11:28-30

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า

“ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อย และแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน จงรับแอกของเราแบกไว้ และมาเป็นศิษย์ของเรา เพราะเรามีใจสุภาพ อ่อนโยนและถ่อมตน จิตใจของท่านจะได้รับการพักผ่อน เพราะว่าแอกของเราอ่อนนุ่ม และภาระที่เราให้ท่านแบกก็เบา”

เรามนุษย์อ่อนแอ มีขอบเขตจำกัด ฟังตนเองไม่ได้ทุกอย่าง เมื่อเรามีความทุกข์ยากลำบาก เหน็ดเหนื่อย แบกภาระหนัก มีปัญหาทางกายและใจ พระองค์ทรงเชื้อเชิญเราให้เข้าฟังพระองค์ที่ทรงพลัง ช่วยเราได้ทุกอย่าง ในการดำเนินชีวิตหรือปฏิบัติหน้าที่ การงาน ในการเสียดสแบกกางเขนเป็นศิษย์ติดตามพระองค์ แต่ในปัจจุบันยุคอเทวนิยม มนุษย์ปฏิเสธพระเจ้า ไม่ฟังพระเจ้า ถือว่าตนเองทำได้ทุกอย่างซึ่งไม่เป็นความจริง

